

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črensovce, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Hartner — rešiteo Prekmurja.

Prekmurjéban csakis annak a pártnak van jövője, mely a mi vértünk és husunk, mely belölünk nőtt, s mely bennünk él, melynek mi — földmivesek — vagyunk a gyökere és koronája, ez a kiszgazdapárt. (V Prekmurji samo tista stranka ma bodočnost, ki je naša krv i meso, štera je iz nas zrasla i ki v nas žive, šteroj smo mi — polodelavci — korenje i krona, to je stranka malih kmetov). — Szabadság, 25. jan. 1925.

Prekmurjén csakis Prekmurje segíthet és nem Medjimurje vagy más vidék az ő ismeretlen embereivel és politikusaival. (Prekmurji samo Prekmurje more pomagati, ne pa Medžimurje ali drugi kraj s svojimi nepoznanimi ljudmi i politiki). — Szabadság, 22. febr. 1925.

Ime „stranka malih kmetov“ je samo slepilo. . . . Od Pucla se je ločo (Hartner op.) i stopo pod tem imenom, ar misli, da bo to bole vleklo. A težko bo šlo, ar imena se lahko spreminjajo, pitanje pa je, ali se spremeni tudi srce. Sprememba imena ne pomaga nikaj; Hartneri je glavna stvar, da bi prišeo v parlament. Ka njega briga mali kmet, ka ljudske nesreče? Ve jih on ne čuti, ar má vsega zadosta. Če ga ne bi bilo sram, bi pripoznao to tudi sam. — Novine, 8. febr. 1925.

Geza Hartner, kandidat malih poljedelcev v Prekmurju pri zadnjih skupščinskih volitvah, je vstopil v SKS (Puclovo stranko, op.) S tem je pozicija SKS na Štajerskem izdatno okrepljena. — Narodni dnevnik, 21. marca 1925.

Po teh odlomkaj iz Szabadsága, Novin i Narodnoga dnevnika, bi pitao, što je meo prav, ali Hartner, gda je pred volitvami nastopo s prekmurskov strankov, ali pa mi, gda smo v Novinaj trdili, da je to njegovo postopanje samo sleparija?

Skoro vsakša številka Szabadsága je pisala, da je istinska naša stranka. „Stranka malih kmetov“, ar je ta stranka prekmurska, zednim pa je povdarjao, da smo se sami obsodili, ar nismo volili za to domačo stranko, nego smo oddali večino glasov Slov. ljudskoj stranki i Radiči. Celi čas pred volitvami je nastopao Hartner kak rešiteo prekmurskih malih kmetov i kak takši je obečavao vse, samo da bi dobo kem več glasov. Na ves glas je kričao, da Prekmurji more pomagati samo Prekmurje i nihče drugi.

Mi njemi nismo vervali, ar ga poznamo i smo znali, ka je bio njegov namen. Zato smo njemi tudi povedali, da je „stranka malih kmetov“ samo pesek v oči ljudem, da je samo slepilo. Kak je pri drugih volitvaj nastopo v Puclovoj stranki, ar je tam meo največ vžpanja do izvolitve, tak je nastopo pri zadnjih volitvaj s svojov domačov strankov, ar je mislo, da na te način dobi za seov telko Prekmurcov, da bi bio izvoljen. A neje meo sreče ne oprvim i tudi zdaj ne. Mislim da ga je to malo potrla i spravilo do toga, da je pozabo

na to, ka je prle glasov, gda je pravo, da je naša rešitev v domačoj prekmurskoj stranki, štera bi bila samostojna, neodvisna od vseh drugih slovenskih strank. Križ je napravov prek vse, ka se je zgodilo i je presedlao nazaj k svojim prvomi prijatelji, samostojnomi Pucli.

Pa ka ga je moglo pripraviti do toga? Ka drugo, kak špekulacija. Pri zadnjih volitvaj je sprevidov, da sam nigdar ne dosegne toga, da bi bio izvoljen, če tudi nastopi z domačov i kmečkov strankov. Zato si je poiskao zaveznika. Pa zakaj ravno Puclo, šteroga je prle zapušto? Mislim, da mam prav, če trdim, da zato, ar še od njega vžpa največ. Oprvim je toti tam pogorov, a zdaj so razmere v samostojnoj kmečkoj stranki inačise. Voditeli, šteri so to stranko na Štajarskom vodili i so meli v njoj prvo i zadnjo reč, so pred volitvami iz nje izstopili i pristopili k republikanskoj stranki. Zato samostojni na Štajarskom niti nemajov pravoga, odločilnoga voditela. Ostao je samo načelnik stranke, Pucelj. On pa je na Kranjskom. Ali ne teda mogoče, da ma Hartner skomino po vodstvu na Štajarskom? To je jako verjetno. To tem bole, ar ma vžpanje, da bo pri prihodnjih volitvaj tudi izvoljen, če dobi voditeljsko mesto. V tom slučaji najmre ne bi nastopo samo kak kandidat za sobočki i lendavski volilni okraj, nego bi bio nosilec liste Puclove stranke za celo marikorsko—celsko volilno okrožje. V celom okrožji — če bi njemi ostali v tom slučaji prekmurski volilci, šterih je bilo pri zadnjih volitvah, nekolko prek 1700 — pa bi mogoče že dobo telko glasov, da bi dosegnov količnik.

Prefrigan Hartner je, a da bi bilo njegovo vetrnjaško postopanje tudi pošteno, nemremo trditi, moramo ga celo obsojati. Takše sleparjenje naših ljudi je za nas poniževalno i sramotno. Pa si bomo že zapomnili, koga mamov pred seov i se tudi potrūdimo, da naše ljudstvo zvedov, kakši rešitel Prekmurja je Hartner.

Na konci si dovolim edno pitanje, najmre to, ali dela to g. Hartner na svojo roko, ali pa v soglasji s tistimi, ki so dali za njega svoje glase *kak za voditela prekmurske stranke malih kmetov?* Sem rado-veden, ali pride odgovor. Fr. K.

Položaj v Belgradi.

Do velkoga tedna so se den na den vršila pogajanja med radikali i radičovci. Pavel Radič je hodo na audijence od ministra do ministra, od krala dol, prek Pašiča, Ninčiča, do drugih voditelov radikalne stranke. Z vsemi se je posvetüvao, i delalo se je na to, kak bi se političen položaj razčisto. Začetek je napravov tomi razčiščenji Pavel Radič, šteri se je v svojem govori izjavov za monarhijo i krala. Nato pa je nastalov pitanje, kak naj radikali zdaj postopajov z radičovci, ar tej več neso

republikanci. Rešilo se je to pitanje na te način, da so začnoli s pogajanjji. Kak se ta pogajanja končajov, je še velko pitanje. Ravno tak je tudi pitanje, ali radikali istinsko ščejev pošten sporazum z zastopniki hrvatskoga naroda. Pogajali so se najmre že večkrat — to svedoči tudi Markov protokol — a da je prišlo v glavnom do sporazuma, so zatajili vse svoje oblübe i neso bili pripravleni pogodbe izpuniti. Što zna če Pašič tudi zdaj ne misli tak.

Čüjevov se glasov, da bi bili radičovci pripravleni stopiti z radikali v zvezov. Šli bi tudi v vlado. Postavljajov pa radikalom različne pogojev. Prvi je, da se razveljavov obznana, pod šterov je bila pred volitvami postavljena. Za tov pa pridejov tudi druge. Čüdno je samo, da so se radičovci prek noč odpovedali federacijji — za šterov so se bojüvali skoz več let — autonomiji i so zadovoljni s centralističnov ustavov, proti šteroj so bili te, gča je bila sprejeta, z vsov močjov.

Pogajanja se bodo nadelüvala 20. aprila. Do tistoga časa pa bo v Belgradi vse mirno, ar so poslanci, pa tudi ministri ošli na vüzemske počitnice.

NEDELA.

I. po Vüzmi. Evang. sv. Jan. XX. (19—31.)

„Mir vam bodi.“ Jan. XX. 19.

„Ne je dobro človeki samomi biti.“ (Moz. I. 2. 18.) V teh rečaj je korenika, je jedro človeške družbe, vcepleno v človeško naturo od Boga, od stvarnika. Vsaki človek živi v družbi, v večšoj ali menšoj, pravzaprav celi človeški rod je edna velka družina, družba v rokaj Stvarnika. — Ka je bole potrebno v družini, v družbi, kak mir! Kristuš, Bog mirü, je znao, ka je mir, kakše važnosti je; zato, gda se je po svojem vstajenji prikazov dvanajsterim, je ne meo lepšega pozdrava, je ne meo nikaj važnejšega povedati, kak. „Mir vam bodi!“

„Mir vam bodi!“ Te kratke reči so meli stari vzhodni narodje za svoj pozdrav, zato je tudi Kristuš s tem pozdravom pozdravov svoje zbegane vučenike. To je najprisrčnejši, najlepši i zednim naj pomenlivejši pozdrav. — V začetki stvarjenja je bilo vse lepo i dobro, mir je vladov po vsoj naturo, po vsem stvarstvu: Mir med živalmi, mir med ljudmi i Bogom, a prvi greh je mir vsega stvarstva skalo, zmoto. Nameste mira je zavladalov razprtje med naturnimi močmi neba, med živino, razprtje med ljudmi, razprtje med človeškim rodov i Bogom. Vsa naturo, vse stvarstvo je v nemiri: Blisk, grom treska na nebi, valovi vetrov se valijov po zemli; od Kalna, do svetovne vojne, do dnes je človek proti človeki. Nega mirü, ne med stvarstvom, ne med ljudmi, ne med človeškim rodov i Bogom. Greh strašna krivica, je napravov te nemir. Ali zdaj greh je zbrisan krivica poravnana, smrt premagana, zdaj prihajov, krao mirü, od mrtvih vstali zveličiteo, ki nam vračov mir. Celo naturo, ves človeški rod je na novo zblížao k stvarnikü, k Bogi. Zdaj prihajov z veselim pozdravom. „Mir vam bodi!“ Prinašov nam mir srca, mir do bližnjega i mir do Boga. Te trojni mir, to je največšev zemelska sreča, to je tao nebeške blaženosti. To je tisti mir, o šterom pravi Kristuš: „Mir vam zapuštim, svoj mir vam dam, ne kakšega vam da svet, vam dam jaz.“ Jan. 14. 29

Denešnji časi nas ešče večjo ceniti mir. Celo človeštvo si želi nazaj miru, sito je boja, sovraštva, lačno pa miru. Ali za mir moremo sami skrbeti po opomini sv. Pavla: „Mir Kristušov naj vlada v vaših srcaj!“ (Kols. 3. 15.); za mir pa tudi moremo prositi, moliti, ar mir je velka milost. Zdaj, gda nam poglavar miru (Izai. 9. 6.), prinaša mir, nam ga ponuja, zdaj se obrnimo k Njemi, za milost miru. Da bi vladao med krščanskim svetom mir, edinost, ljubav; — bi bili ednoga srca i ednoga duha! (Dej. Ap. 4. 32.) „Blagor mirnim, ar sinovi boži bodo imenivani.“ (Mt. 5. 9.)

Glasi.

Slovenska Krajina.

Nova meša na Cankovi. Dne 26. aprila bo meo novo sveto mešo veleč. g. Franc Vogrinčič, salezijanec.

Zahvala. Med našimi duhovnimi vajami nas je Martinišče istinsko po samaritanskem pogostilo. Oba dneva, v nedelo i ponedeljek, smo dobili brezplačno dober obed vsi, ki smo štel i smo deleč od doma. Globoko nam ostane to v spomini. Daj Bog, da bi se te dobrodelni zavod istinsko razširo. Dragi Prekmurci, mejte smilenje nad dijaki, šteri moremo dosta trpeti. Pomagajte kak najbolje morete za zidanje Martinišča. Vsi komaj čakamo, da bi vidili pa meli tudi mi Prekmurci dijaki to, ka majo toliki drugi. Iz srca se zahvalimo gospodom predstojnikom za gostoljubnost. Prekm. dijaki.

Bela smrt. Tak se zove jetika. Največ ljudi merje na jetiki. V starosti od 10 do 15 let merje na jetiki vsaki peti, od 15 do 40 let jih merje 33 od 100 ljudi, v starosti od 40 do 50 let jih merje okrog 25 na sto, od 50 do 60 let stari pa 20 na sto. Ta bela smrt pa ma najraj ljudi stare od 20 do 25 let, ar teh merje od stotine skoro 50. To so računi poprek s celoga sveta od tistih krajev, gde je doktorska znanost mogla zvediti vzrok smrti. Grozno je to, jeli? Kelko menje jetike bi bilo, či bi ljudje bole pazili na zdravje. Ona se zato tak širi, ar se prime. Či eden ma jetiko, se ta lejko prime zdravoga, či oba jako ne pazita. Gvant, žlico, posodo i vse, ka jetičen nuca, nesmijo nucat drugi. Vse to naj bo gde ekstra djano pa dobro očiščeno. Poleg jetičnoga naj nišče ne spi, ar se ravno z dihanjom pokvarjenoga zraka iz betežnih pluć najbolje razširijo po zraki tiste male živalice, štere doktorje zovejo „bacili“. Tej nevidni bacili lejko pridejo z dihanjom v pluća zdravoga človeka, se tam naselijo i razjedajo počasi ta pluća. To človeka ščegeče i kašla. Znamenje jetike. Zato se čuvajmo!

Murska Sobota. Naši dečki so odišli k vojakom. Letos so odhajali na več hipov. Zmeraj smo pa vidili dosta pijanih rekrutov. Po drugih krajeh je vendar tudi tak bil. Gda pridejo tisti zlati časi, ka do naši dečki šli trezni na štelingó pa „notri“? Gda pride to, ka do krčmarje spoštivali odredbo oblasti, ka na teva dneva nesmijo dati piti mladim ljudem? Či rekrut pride pijan v vojašnico, ga zaprejo. To je prav, liki ka pomaga? Zaprite dveri krčmam, pa de dobro.

Murska Sobota. Dne 4. aprila so naši dijaški sokoli i sokolici meli veselico. Z velikim veseljem so naznanjali, ka je že praj 75 dijakov pri sokolskom društvi! Pa so ljudje, ki pravijo, ka smo Prekmurci ne napredni!

Romanje v Rim. Sombatelski pušpek Mikeš do romali v Rim z vsemi svojimi kleriki v semenišči. Vsakšega bo koštalo do dva milijona vogrskih koron.

Orlovski vestnik. Nekateri učitelje so samovoljno razlagali naredbo prosvetnoga ministra o prepovedi telovadnih organizacij, ki so proti narodnomi i državnomi edinstvi, tudi na orlovske odseke i orliške krožke. Da se ugotovi odgovornost i da se pojasni resnični položaj, so se zastopniki J. O. Z. informirali pri šefi prosvetnoga oddelka v Ljubljani, tem zastopnikom je šef prosvetnoga oddelka izjavo, da on takšega odloka ni izdao niti kaj takšega naročo. Iz toga sledi, da pade polna odgovornost na dotične učitelje; proti takim se bodo uporabljali vsi pravni leki. Odseke in krožke pa pozivamo, naj se nikar ne dajo begati po nepotrebnom. Predsedstvo J. O. Zv. — Iz toga se vidi, ka je dijaštvi ne prepovedano hoditi k Orlom. Radovedni smo, či naši dijaki v Soboti majo Orla ali ne. Či ga nemajo, zakaj ne? Orli so nosilci katoliškoga življenja!

Odgovor na ugovor. Jaz bi si kupo kakšo lepo knigo, samo ka ne razmim vsega. Tak pravijo ništerni ljudje. To je pa ne pametno. Istina, za nas Prekmurce je ešče malo zmetno književno (kranjsko) slovenščino dobro razmili. Pa zato nemo čteli, ka dobro vsega ne razmimo? Kem več bomo čteli, tem bole bomo razmili. Či kakše reči vmes dobro ne razmimo, znamo pa li, ka pravi celi stavek od piknje do piknje. Na pr. „Pomlad je najlepši čas v letu. To ve vsak. Kar je pomlad v naravi, to je mladost v življenju. Mladost — najlepši čas življenja. Kako je lepa mladost, če je res lepa! Kakó je krasen spomladni travnik, posejan s cvetjem, ali vrt, poln lepih cvetic! A stokrat lepši je mlad človek v cvetu svojih let — če je ta mladost tudi posuta s cvetjem lepih čednosti, krepostnega življenja.“ Tak se čte v knigici „Fantič le gor stani“. Kak je vsakši to razmo, tak bi razmo celo knigo pa druge takše knige. Probajte, pa te vidili.

Na Martinišče. Kózar Julija iz Martinje 1 dolar, Čerguli Janez iz Satahovec 50 Din, Čerguli Margit in Fabiola iz Satahovec 50 Din, Žižek Mihael nabralo v Ižakovcih 288 Din, Bankan Józef nabralo v Dokležovji 276 Din, Serec Alojz nabralo na gostiji pri Vinkovič-Maróša v Lipovcih 25 Din, Dr. Goljevšek iz sodne razprave 100 Din, Majcen Fr. in Kovač Janez v Rankovcih 205 Din, Kerčmar Ivan nabralo na gostiji Režonja Bare v Ižakovcih 30 Din, Krantz Józef, župnik dobili na Tišini 572 Din, Jančarič St. v Noršincih nabralo na gostiji pri Hidič Št. 64 Din, Mitra M. Dasilovička, Beograd 50 Din, Rudolf Bednarik, župnik v Gornjoj Lendavi 300 Din, nabrala sta Franc Krpič 157 Din, Franc Grah 143 Din, Golob Lajoš nabralo v Moravcih 70 Din, Miholič Janez v Andrejcih 30 Din, župnijski urad Cankova poslal ednok 55 Din, drugó 90 Din, Svetozar Jovanovič Beograd 10 Din, Čerguli Terezija iz Satahovec dala 2 ro-

keta, 1 albo i 1 purifikatorij. Od smrti vstanjeni Zveličar naj vsem plača jezerokrat.

Dne 30. marca 1925 na sejmi vu M. Soboti je bio eden čisto novi bicikl vkradeni znamka „Ideal“ št. 1007. Što bi znao za krivca, naj ga javi pri najbližnoj orožniškoj postaji. Za nagrado, što javi pravoga krivca, se plača pri orožniškoj postaji 500 Din.

Ovratnik (brisača) za najsvetejše za Čerensovsko cerkev so darivali sledeči Amerikanci: Anton Farkaš, Ivan Salaj, Ivan Gabor po 5 dol. Roza Grúškovnjak, Matjaš Grúškovnjak po 2.50 dol., Stefan Salaj, Ivan Denša, Martin Frank, Andraš Glavač po 2 dol., Jožef Trajbar, Martin Gabor, Matjaš Kustec, Ivan Törnar po 1 dol. Matjaš Baligač, Matjaš Cigan po 0.50 Dol., se vkúp 33 dol. Nabralo i kúpo Anton Horvat iz Žižkov. Nabirači i vsem plemenitim darovnikom se cela fara čerensovka najlepše zahvali za té plemeniti dar.

Dva rdečiva prta za na oltar so poslale iz Amerike po Kreslin Mariji, za čerensovsko cerkev, tri dekletke iz Črensovec, Žalig Verona, Halas Ana i Horvat Bara. Bog njim plačaj njuv trüd, da so si od svojega teško zaslužena zaslužka odtrgnole i se nej spozabile na svojo lepo domačo cerkev.

Eden beli prt na oltar je darivala za čerensovsko cerkev Marija Kreslin, naj njoj bo lübi Bog plačnik.

Uradna naznanila.

Dobava ovsa. Po naredbi gospoda ministra za vojsko i mornarico E. P. br. 2982 od 5. maja 1924 se bo dne 27. aprila tl. ob 11. vóri predpoldne vršila v pisarni intendature Dravske divizijske oblasti v Ljubljani druga javna vüstna licitacija za dobavo 290 000 kg ovsa, i najme:

za garnizijo Ljubljana	130.000 kg.
„ Maribor	70.000 „
„ Celje	40.000 „
„ Sl. Bistrica	50.000 „

Za licitacijo predpisani pogoji so dnevno razvidni v pisarni imenovane intendatura.

Dobava ovsa vala franko skladišče označenih garnizij v delnih pošiljatvah do konca julija t. l. 5% jamčevino trbe v smisli določila čl. 88 zakona o državnem računovodstvu položiti na den licitacije do 10. vóre predpoldne pri blagajni Dravske divizijske oblasti v Ljubljani.

Iz pisarne intendature Dravske divizijske oblasti E. br. 4435 od 31. marca 1925.

V Maribori, dne 8. aprila 1925.

Veliki župan mariborske oblasti zanj:

Dr. FISER s. r.

Država.

Boj med muslimani i židovi v Bosni. Med bosanskimi muslimani se je v zadnjem časi razvilo ostro nasprotie proti židovom. Začetek spora je deloma politične, deloma verske narave. Bosanski židovje so do maloga skoro vsi nagnjeni k centralizmu; zvün toga jih muslimani sovražijo tudi zavolo novoga požidovljenja Palestine, štero majo muslimani za svojo sveto deželo. Bosanski muslimani so zató organizerali bojkot

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogršćine prestavo Fr. Kolenc.

A zaman bi bio vekši, sirmaček. Ne nosijo zdaj na razno očinoga vercva. Ar toga istinsko ne. To se pravi tak malo, da iz tistoga za oba ostane komaj par jezer rajškov. To je tudi nekaj: če ostane tak dugo, da poštaneta velkiva. Ar bo vzrok, da za izdatke, ki od časa do časa nastanejo, tudi od toga odškrtnejo kakši falaček.

To pa dobro delaš, da ne verješ. I če bi tudi vervao, še bole napraviš, če ne pustiš v svojoj duši zamazati očin lepši spomin, ki je tebi i sestrici sveti. Sveti mora biti. Ar samo moč njemi je sfalila, vstvarjajoči ogenj je vgasno predčasno. Lübezen pa ne. Njo je tudi v grob neseo s seov. Ona se še tudi zdaj blišči, kak je vama svetila, vaj ogrevala v življenji.

Prle kak sta sela na voz, njemi je Gohér prekdao mali pakec.

— To je spomin od oče, — njemi je pravo.

Notri je bila srebrna vüra (zlató so gotovo zapisali i jo odajo, če je samo Gohér ne skrio za sebe), par kepov, drobnarije i edna flauta iz ebovine. Negda, gda je še mati živila, jih je oča po večeraj navadno z njov zabavao. Nekele se spominja. Od materine smrti pa oča več neje segno po njoj.

Njoj se je razveseló dečko najbolje. Da je bar ta. Ne bo niemi samo dragi spomin, nego dober prijateb. Gda bo meo prosti čas v zavodi,

se navči na njo igrati. Tem bole bo mislo na očo.

Voz se je geno.

Če duš ne bi težila negotova bodočnost, ločitev, bridkost zapuščenosti, kak bi se veselila, če bi se rešila te hiše, v štero sta s strahóm stópila i gde je odórno bilo njuno življenje. Pokala bi z rokami od veselja.

Zdaj pa sta se skuzila. A gda Goherca pogleda skozi okno, friško oba, brez vsakšega dogovora obrišeta oči.

Nazadnje bi še brezsrčna ženska mislila, da njeno hišo objokavleta.

Nigdar več naj ne prideta se. Niti glasa da nebi čüla o njoj, a nigdar.

Pot jiva je še ednok pelala skoz Trnograd.

— Henjati ščem: — je pravo Elemér strici.

— Ščem? Je povdaro reč. — Ne tak gospodič. Ti ne boš zapovidavao. Mogoče bi se tudi prosilo lahko.

— Ne bóm proso; — je pravo pri sebi uporno. — Več mi ne bo zapovidavao, če tudi je moj skrbnik. Čakati nemam nikaj od njega: nikaj nemre dati, niti srca. To najmenje.

Pogledno je uporno na Gohera i z odločnim glasóm ponovo:

— Doi ščem iti. Slovo ščem vzeti od očinoga groba. To mi morate dopustiti.

Goher se istinsko ne vüpaó próti postavlati. Na to istinsko ma dečko pravico, da nazadnje pohodi očin grob. Tak nemre znati, gda pride se nazaj, ali če sploh pride gda.

— Trezika bo tudi šla z menov; — je pravo potom Elemér.

— Dobro, dobro, samo ne s tak zapovidavajočim glasóm; njemi je pravo stric. — Ne tak gizdavo! Lehko ide Trezika tudi. A dugo ne ostajajta, ar neščem da bi konji stali. Paščiti se moramo.

Elemér se ne brigao, ka je pravo. Mogoče niti čüo neje. Omamleno je prijaó sestrično roko i jo je odpelo med mokrimi, serimi grobi k očinomi počivališči.

Tam je poleg materinoga.

Dobro da je na tom kamenit spomenik. Če gda nazaj prideta, njima bo te kazao pot. Ar očin križ naskori sprhne. Gohér pa ne bo dao postaviti drugoga. A niti na materin nagrobni spomenik ne bo dao vklesati možinoga imena.

Vsi se spozabijo tü z njiva.

Samo njeva ne.

Skušüvala sta kameniti spomenik, küšnola leseni križ, šteroga naravno žuto farbo je mokro srensko jesensko vreme že opralo, prevleklo s serov.

Te poltüb je prisega: ne bova te pozabila, srečava se še tü s teov.

Zdaj pa naj se pašči voz, da jiva bliže pripela k šoli trpljenja.

Za tri vüre tudi eden drugoga zgübita pred očmi. Eden na pravo, drugi na levo.

Mogoče se zadnjokrat srečavlejo nišini pogledi. Še ednok i zadnjokrat. Zadnjokrat!

Kak more biti tak močna slabotna dečja duša, da jo ta grozna ločitev taki ne včasne na dvoje?

(Dale).

(to, se pravi, da ne bodo od njih nikaj kupovali i njim nikaj odavali) židovskih trgovcov. Židovje se zavolo toga protijo z vsemi dopustnimi sredstvi.

Najveći parni mlin v Banati zgoro. V Novoj Kaniži je zgoro parni mlin bratov Fehér, najmodernije podjetje te vrste v Banati. Zgorele so tudi precj velke zaloge zrnja i mele. Škoda znaša 6 milijon dinarov, šteta je krita s sekuleranjom.

Spalni beteg v Hercegovini. Iz Mostara poročajo, da se po većih krajaj Hercegovine pojavla spalni beteg. Ljudje spijo po već dni, ne da bi jih mogeo što zbuditi. Nekše dete spi že tjeđen dni, nekša ženska pa 5 dni.

Ne mogeo preboleti ženine smrti. V Belgradi se je strela rezervni kapetan Nikolič. Po vojni se je v špitali, gde je ležao jako betežen. spoznao s Čehinjov, šteta njemi je dvorila. Kak friško je ozdravo, jo je šteo vzeti za žend, a vojaška oblast njemi ne štela dati dopušćenja. Zato je izstopo iz armade, stopo v civilno službo i se je zdao z ljublenov ženov. Ta pa je naskori zbetažala i nedavno v težkih mokaj vmrla. Nikolič njene smrti ne mogeo prenesti; vzeo je njen kėp i pisma i se vstrela. — Takše vernosti je v sveti dnesden malo, a žalostno je, da si je zavolo nje vzeo življenje.

Smrt v izvršavanji pozvanja. V Kruševci je nanaglo vmro župnik pafer Donellija. Pozvali so ga k nekšoj betežnici v sosedno ves, da bi njoj podelo svestva za vmirajoće. Župnik se ne počūto dobro, itak pa se je paščo v 2 kilometro oddaljeno ves. Komaj pa je začno betežnico izpovidavati, je s vzklikom: „Jezuš!“ mrtev spadno vkup, zadeo ga je boži vlak.

Kelko Slovincov se je lani izselilo v Francijo. Po uradnih podatka ljubljanskoga francoskoga konzulata je bilo lani izdanih za seljenje v Francijo približno 3000 potnih listov. Cenijo, da se je lani vkupno izselilo v Francijo 7—9 jezer Slovincov. Večina teh je dobila delo v premogokopaj severne Francije i v rudnikaj za železo.

Velka automobilska nesreća. Nekak sredi marca so se pelali iz Zagreba proti Zagorji z automobilom trije trgovci z belicami. Na nekšem ovinki se je automobil prevrno i pokopao pod seov vse potnike. Dva sta bila na mestu mrtviva, dva pa sta dobila smrtno — nevarne rane.

Ogenj v Belgradi. V nedelo, 15. marca je vvdarao ogenj v državnom špitali. Škoda znaša 30 jezer dinarov. — Ravno tisti den večer je nastao ogenj v podstrejši prosvetnoga ministerstva. Ogenj so friško zapazili i pogasili.

Samomor vojaka. V varaždinskoj kasarni je zaspao vojak Blagojević v časi, gda je meo stražo v konjskoj štali. Pregledjući podčastnik si je dopūsto šalo, da je spećemi stražari odgnao ednoga konja. Gda se je zbūdo i opazo, da eden konj fali, se je iz straha pred kaštigov na mestu obesio.

Edenajstleten vlomilec. V Novom Sadi je v nekšo sladčičarno vdoro tolvaj, ki je star komaj 11 let. Razbio je kaso, iz šteta je pobrao 400 dinarov. Nato je šo v kühnjo i od tam odneso zlato vūro. Zadovoljen z uspehom, je friško pobrisao, ravno pred vrtovim nosom. Sreće pa ne meo. Gospodar si ga je najmre zapdmno i ga je znao pri policiji opisati. Ta je tolvajćka friško našla. Mali vlomilec odavle časopise po vulicaj. Pri zaplišanji je pravo tak debele laži, da so se dale prijeti i le žmetno so spravili iz njega podatke o vlomi.

Vucje v Bosni i Hercegovini. Moćna zima je privabila v bosanske i hercegovinske kraje vnođ vukov. Po poči pridejo v vesnice i raztrgajo vse, ka je dobro za njūve zobe. V vesi Lipnik je nekši kmet čūo, kak so tūlili okoli njegove hiše. Da bi jih odtirao, je nabio dvocevno puško i šo vō. Komaj je odpro dveri, so se zagnali proti njemi štirje velki vucje. Komaj je meo telko časa, da je dvakrat strela. S tem je tri odtirao. Eden pa njemi je skočo na prsi, prle kak je mogeo kmet odpreti dveri i vuji v hišo. Vuk ga je vrgeo na zemlo i je že segao z zobmi za kmetovim grlom, gda se je tomi posrećilo zgrabiti zver z ednov rokov za šinjek, drugo pa njemi porinoti v odprti gut. Zaćnola se je borba na življenje i smrt. Če tūdi je vuk kmeti drobio roko z zobmi, se je te itak brano, dokeć neso prišli na njegovo krićanje sosidje, ki so zver bujli s sekirami.

Prerokinja, šteta je stanola od mrtvih. Pred dobrim mesecom je v slavonskoj vesi Voćin vmrla 33 letna pravoslavna žena Ana Dragojević. Že dva dni je ležala na mrtvaškordri; gda pa so jo šteli položiti v drevo i je molo dūhovnik nad njov že molitve za mrtve, nenadno spregledala i stanola. Vsi so se prestrašili. Njeno stajenje majo za čūde i vsakši jo šće videti. Od vseh strani prihajajo ljudie, ona pa njim predga i pravi razna prerokūvanja, šteta praznoverno ljudstvo verje. Godi se njoj dobro, ar vsakši prinese kakši mali dar.

Svinja odgriznola deteti roko. V nekšoj vesi pri Velkom Bećkereki se je sinćek nekšega kmeta špilao na domaćem dvorišći, gda so prišle ravno svinje s paše. Dete je melo v roki krūh. Edna svinja ga je napadnola i njemi odgriznola pravo roko. Gda so prišli domaći domo, so ga našli mrtvoga.

Svet.

Kupćija z novorojenćki. V varaši Los Angelos v Ameriki so areterali dekle, ki je kupćevala z novorojenćki, šteta so njoj bili izroćeni v oskrbo. Deco je odavala pō 175 do 200 dolarov. V obrambnom govori je pravila, da ne kupćevala, nego samo deće i deklice zamenjavala, kak je što šteo.

Velki ogenj v Pragi. Zgorela je velka fabrika za obūvalo. Škoda znaša 2 milijoni čeških kron. Fabrika je bila sekulerana i tak je škoda že povrnjena.

Velikanski špitao za betežne na oćaj. V amerikanskom varaši Baltimore napravijo najveći špitao za betežnike na oćaj. Tri milijone dolarov so že nabrali. Petrojeski kral Rockefeller je dao sam poldrugi milion, medtem ka se je banker Pierpont Morgan skazao „samo“ s 100 jezer dolari.

Mašini za razpūšćanje snega. V Beći so vpelali v varaškom cestnom gospodarstvi zanimivo novost: mašine za razpūšćanje snega. Namesto da bi sneg za drage peneze odvažali, ga na mestu razpūstijo. Mašin, šteta je na potaćaj, ma velki koteo, v šeroga dva delavca brez prenehajja mećeta sneg; iz kotla vodijo žlebi, po šterih se voda oćtaka v cestni kanal. Na vūro raztopi vsakši mašin po 40 do 50 kubićnih metrov snega. Do zdaj majo v Beći na deli dva mašina: ednoga na paro, drugoga na elektriko.

Ponesrećeni letalci. V okolici Londona je nekše vojaško letalo zavolo moćnoga vetra spadnola na zemlo i se popolnoma razbilo. Trije oficiri so mrtvi, trije mekaničari pa moćno ranjeni.

Bogat ribji lov. V Hastingsi so ribići, gda so oprvim potegnoli mreže iz vode, zgrabili 48 rib, od šterih je najmenša vagala 10 kil. Po naših penezaj so za te ribe dobili prek 95 jezer dinarov. I to naednok i brez velkoga trūda.

Rdeća armada. Trockijov naslednik Frunze je izjavo, da šće ruska rdeća armada 500 jezer mož.

Domaća politika.

Predsedstvo narodne skupćine: Marko Trifković predsednik; Nikola Uzunović i dr. Palećek podpredsednika; Kobasica, Popović, dr. Branković i Pavlović tajniki. — Dr. Palećek i Branković sta Pribićevićova demokrata, drugi pa so radikali.

Svetovna politika.

Predsedniške volitve v Nemćiji. V nedelo, dne 29. marca so se vršile v Nemćiji volitve novoga predsednika republike. Najveć glasov je dobo nacionalist Dr. Jarres. Dr. Marks, kandidat katoliškoga centruja je dobo 3 milijone 883 jezer glasov. Ar nijeden kandidat ne dobo absolutne većine, se būdo vršile 26. aprila nove volitve. Pri tistih bo izvoljen kandidat, ki dobi najveć glasov. — Republikanske stranke so se združile i so postavile za nove volitve skupnoga kandidata i to voditela katoliškoga centruja, dr. Marksa. Ar so pri zadnjih volitvaj kandidati republikanskih strank skupno dobili već glasov, kak dr. Jarres, je skoro gotovo, da bo dr. Marks izvoljen.

Italija. Seje v parlamentu so iakoć burne. Bije se boj med Musolinijom i med opozicijonalnim strankami. Većkrat so debate med obema strūjama — vladnov i opozicijonalnov — tak glasne i bojevite, da pride celo do bitja.

Fr. Kolenc:

Prosvetni tećaj.

5. Kmećka izobrazba.

II.

Kak smo zadnjokrat videli, je vzrok nezadovolnosti materijalistićni dūh, ki je ćlovekovo srce odtrgao od dūhovnoga Boga i napravio ćloveka za sužnja, ki išće samo zemelski hasek — nebesa na zemli. Zato, što šće kmećkomi stani pomagati, što ga šće podignoti v umskom i srćnom pogledi, z ednov rećjov, što šće dosegnoti, da bo kmet zadovoljen, da se bo ćūto celoga, pravoga ćloveka v svojem stani — ka je ravno namen izobrazbe — mora računati s tema dvema ćiniteloma, najmre z materijalizmom i odtūjenjom od Boga.

Namen — naloga — kmećke (stanovske) izobrazbe je — mora biti — spraviti ćloveka v pravo razmerje do zemle na ednoj strani i Boga na drugoj strani. Doloćiti mora meje, kak daleć sme iti v prvom, da ne zanemari drugoga, kelko pazljivosti, lūbezni sme skazivati ednomi, da pri tom ne zapostavi i ne žali drugoga. Dnes den toga razmerja nega. Zemla je postala glavni predmet vsega kmetovoga mišljenja i želenja, zemelsko blaženstvo neje već sredstvo za pridobivanje blaženstva na drugom sveti, nego je postalo cil vsega hrepenenja i delovanja, Bog pa pri tom ostao nekak zakrit, zapostavljen. Ćlovek je zaćno lūbiti zemlo z nepravov lūbeznićjov.

Da kmet lūbi falaćek zemle, šteta moći s svojim znojom, njemi nemre nihće zameriti. To je celo lepo od njega, ar zemla ga je rodila, ona njemi prinaša sad i ga s tem ohranja, njemi davle sredstva, da si ohrani življenje na zemli. Od tistoga časa, da je ćloveštvo na zemli, je kmet, ki je na vekše vsigdar v naravi, na polji, lūbo svojo grūdo. A njegova lūbezni je bila prle inaćiša. V vseh naravnih pojavih je vido Boga, o njem so govorile rastline, ki jih je zemla rodila. Videlo se njemi je, da se vse stvarstvo dviga k Njemi (Bogi) i oznanja njegovo velićastvo i slavi njegovo vse mogoćnost i se njemi klanja kak svojem stvarniki, gospodari. I gda je kmet to v svojem srći ćūto, se je zbūdilo v njem spoštūvanje do zemle, iz spoštūvanja pa se je rodila lūbezni. Zđaj pa lūbi zemlo samo v telko, v kelko njemi prinaša hasek i lūbi jo samo zato, ar njemi pomaga priti do bogastva, ka je njegov glavni cil. Njegova lūbezni je postala tēda sebićna, materijalistićna.

Bog pa je dūh, zato na njega pozabla. Istina je, da šće vćasi ide v cerkev, podigavle k njemi roke i mrmra nerazumlive reći, šteta bi naj pomenile molitev. Vūsta se giblejo, a dūh je daleć, pogreznjen v zemelske globine. Obraća se k Bogi, a samo telovno, misli pa so indri. I tūdi to dela samo zato, ar vćasi zaćūti potrebo po pomoći i vidi, da njemi je zemla nemre dati. Samo v sili pozna Boga, a tūdi te samo v telko, v kelko njemi on more pomagati, odvrnoti od njega nesrećo.

Nastane pitanje, pod kakšim vplivom se je razvilo kmećko ljudstvo v toj smeri? Ka je povzročilo, da je zapūstilo svoja stara pravilna načela, da je zanemarilo Boga i se je tak sebićno oklenolo zemle? — Na pitanja ne bo teško odgovoriti. Ravno pri nas v Prekmurji mamo dejtstvo, ki nam oćivestno odgovarja.

Leto za letom je na stotine naših ljudi zbralo svojo obleko, vzelo slovo od domaće grūde i šlo v svet. Selili so se v Ameriko, da bi tam najši zadovolstvo, si spravili bogastvo i se potom povrnoli domo obložen i zlatom i srebrōm. Gda so šli od nas, so bili ćisto priprosti, nedužni kak malo dete. Prekrižali so se i pobožno poglednoli proti nebi prle, kak so napravili prvi stopaj proti tūlini i na zemlo je spadnola z njūvih oći bridka skuza, ar so lūbili domaće grūdo kak svojo mater, zato njim je slovo žmetno. Odišli so i prišli v varaše, gde so videli ćisto inaćiše življenje; življenje brez Boga, brez priproste kmećke lūbezni. I to življenje jim je zagiftalo srca i dūše. Gda so se povrnoli, smo jih komaj spoznali. Tihinske so bile njūve misli, srca i dūše, ar v njih ne bilo već priprostoga kmećkoga dūha, nego so bili napūnjeni z mišljenjom tihinskih varašov, šterim je materija bog.

Tūjina — varaško življenje i mišljenje — je tēda glavni vzrok stanja, v kakšem je zđaj kmećko ljudstvo. Zato je potrebno, da se najprle rešimo toga vpliva i potom bo nam lahko najti pravo razmerje, ki mora vladati med nami i zemlo i lahko najdemo naše razmerje do Boga kak svojega gospoda. (Dale).

JODNA VODA

Medjimursko Jodno vrelo Selnica
Sv. MARTIN na MURI,

ovime preporučuje lekovitu

„Jodnu vodu“

koja sadržaje 0. 16 Joda originalno
napunjena v kantaj od 1.4 l,

cena 7 Dinara.

Šalje se poštanskim i
željeznićkim pouzećem.

Prazne kante se zemejo nazaj
u ceni od 3 Din 30 para.

Prekmurski dijak.

Razmišljanje kat. dijaka po duhovnih vajah.

Prekmursko kat. dijaško gibanje ima beležiti nov, velepomemben dogodek. Po 6. letih obstoja gimnazije v M. Soboti, je imelo tukajšnje kat. dijaštvo prvič duhovne vaje. Trajale so od 4. do 7. aprila.

Kaj so duhovne vaje? Pravi odgovor na to vprašanje nam dajo le občutki srca. Kdor jih je kedaj opravljal, jih zna ceniti. Vsaka beseda je preslaba, da jih opiše. Duh. vaje so postaja na poti v večnost. Tu si človek oddahne, premisli pot, ki jo je napravil in če je zašel na kriva pota, si poišče zopet pravo cesto. To so dnevi duhovnega prerodenja, utrditve in poglobitve v krščanskem življenju.

Ali so bile potrebne duhovne vaje za naše dijaštvo? Da, kot ribam voda, kot orlu mogočne peruti! Povedale so nam toliko lepega! Besede pridigarjev so udarjale ob znane strune našega srca in mi smo čutili, da je to znana pesem, da so to nauki, ki so nam jih od najnežnejših let vcepljale v srce naše mile matere. Besede pridigarjev so nam odkrivale pota in mi smo videli, da so to pota, na katera so nas navažali naši dobri stariši že od mladosti. Že nekoliko zabrisana in nejasna so bila ta pota. Kaj če bi se zabrisala popolnoma? Kdo je bolj potreben duh. vaj kot dijaštvo? Kdo je izpostavljen večjim nevarnostim? Današnja moderna poganska doba skuša pridobiti zase posebno mladino. Z zvijačami, z obljubami skušajo privrženci satanovi pridobiti zase predvsem dijaštvo. Duh. vaje so pa ono mogočno sredstvo, ki na mah uniči njihove nakane in nam vzbudi hrepenenje po svetlih idealih večno lepega nauka Jezusa Zveličarja. Non serviam — ne bom služil je bila in je deviza Luciferja in vseh hudobnih ljudi, serviam — bom služil je deviza, je geslo naše, za katero smo se navdušili še posebno po teh prvih duh. vajah. Mi vemo, da se zastoni upirajo narodi in zemeljski oblastniki rekoč: „Raztrgajmo njegove vezi, vrzimo raz sebe njegov jarem. Ker on jih dobil v nasledstvo in bo udaril upornike z železno palico, in jih bo razbil kot lončene posode“. (Ps. 2) Kristus je naš gospod, On naš vzor, Zveličar, ki je prišel „da umrje za svoj narod in da zbere skupaj razkropljeno dečo božjo.“

Med nami ne sme biti polovičarstva! Čujmo glas sv. apostola Pavla. „Postanimo složni v veri in spoznanju Sina božjega, da ne bomo kot deca, ki se semintja nagibljejo, kakor že zapiha veter kakega novega nauka, ampak bodimo vdani resnici v ljubezni in v vsakem oziru rastimo z njim, ki je glava, Kristus. Ne dajmo se zaslepiti po naukih, ki nimajo podlage, ker nekoč smo bili tema, a zdaj smo luč po Gospodu; zato se skažimo kot otroci luči! Zato je rečeno: Vstani, kdor spi, vstani od smrti, da te rasvetli Kristus. Pazimo torej, bratje, da živimo, ne lahkomišljeno, ampak modro, ker je čas nevaren. Ni se nam namreč boriti s telosom in krvjo, ampak proti moči in oblasti teme, proti zlim duhovom na svetu. Zato se oblecimo z oklepom božjim, da se moremo v hudem času upreti in zmagati. Opašimo svoja ledja z resnico, oblecimo trdni oklep pravice, noge obujmo z odločnostjo za evangelij miru a predvsem branimo se s ščitom vere in primimo za meč duha, ki je beseda božja.“

Ti opomini in besede sv. Apostola Pavla vsebujejo naše sklepe, naš program: Neomajno zvestobo Bogu, spoštovanje in ljubezen Cerkv in delavno ljubezen do milega naroda. Besede naših g. g. pridigarjev nam bodo kažipot in zvezda vodnica v vseh nevarnostih skozi celo leto, do drugih duhovnih vaj, katerih si zopet srčno želimo.

Gospodarstvo.

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	425 Din.,
„ žita	350 „
„ ovs	375 „
„ kukorice	225 „

2. Živina:

govenska: teoci: svinje

v Zagrebi 1 kg. 24—27 D. 25—29 D. 28—32 D.
v Ljubljani „ 20—23 D. 25—27 D. 20—25 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 15. aprila 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 60 6
Schiling	D 8 825
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1 85
20 kronski zlat	D 226 50
Francoski frank, 1 frank	D 3 245
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0 0865
Švic. fran., 1 fr.	D 12 03
Talijanske lire, 1 lira	D 2 55
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Sv. trcs 8 35

PITANJE*)

12. aprila so gosp. Kerec pisali, da naj delavci ne poslušajo vsefale lažljivce, ki okoli hodijo i laži trosijo med delavci, da naj nejde na delo.

Što so tisti lažljivci, naj g. Kerec dokažejo i je naj vöspíšejš, ka jih naj tū poznamo, kak i njih.

J. GAŠPAR

*) Uredništvo za to odgovarja samo telko, kelko določa zakon.

MALI OGLASI.

POSESTVO V OKOLICI LOTMERKA

se vsled smrti ođa. Zemlja obdelana, lepa šuma vse okoli hiše. Hiša i gospodarsko poslopje vse v dobrom stani. Cena jako nizka. Kūpi se lahko z vsem potrebnim orodjem i živino. Kupci naj si ogledajo pri VUNDERL, Kukoriči, Križevci pri Ljutomeru.

Občinski urad v Dolnji Lendavi.

Štev. 562/25.

Dne 4/4, 1925.

POZIV.

Spodaj navedeni mladeniči letnika 1905, ki so vpisani v rekrutnem seznamu občine Dol. Lendava in kojih bivaišče je neznan, se pozivajo, da se zglasijo v obč. uradu občine Dol. Lendava v svrhu izpopolnitve rekrutnega seznama.

1. Bogović Franc od Štefana,
2. Gregoričič Janez od Jožefa,
3. Horvat Jožef od Ane,
4. Parta Stefan od Gabrijele,
5. Ribari Jurij od Franja,
6. Tratnjek Ludovik od Matije.

Gerent:

HRIBAR I. r.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago Ill:

je najbolše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društva 5000 Dol. kotrig 170. Želemo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlia društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tudi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vöri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1925:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Mihal Grüškovnjak, tajnik Štefan Hozjan, podtajnik Martin Horvat, blagajnik Štefan Jakšič, pazi- teo betežnih Mihal Gjorek, nadzorni predsednik Štefan Gjura, računovoditelo Štefan Rittlop i Naci Markoja, pazi- teo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uraduje vsako nedelo ino svetek.

Obrestuje hranilne vloge (navadne) po 8%; vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi pod 5000 Din po 9%, vezane vloge od 5000 Din navise pa po 9½%.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmeti penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomu ljudstvi. Zavupajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lejko posodimo na fal intereš.

Občinski urad v D. Lendavi, dne 7. IV. 1925
Štev. 567/25.

RAZGLAS!

Seja vinogradnikov, ki imajo v Dolnji Lendavi svoje vinograde se bude vršila dne 19. aprila ob 11 uri v hotelu „Krona“.

Dnevni red:

Volitev vinogradskih duvajev.

Poprava vinogradskih potov.

Slučajnosti.

To se daje vsem prizadetim vinogradnikom v vednost z vabilom, da se seje udeleže.

Županstvo občine Dolnja Lendava.

J. MOČNIK v M. Soboti

priporoča vsem interesentom svoje bogato skladišče nagrobnih spomenikov od 600 Din naprej. Prevzeme vsa v to stroko spadajoča dela.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDOŠY BARNABAŠ, trgovci z papirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Proda se posestvo

blizu Križevcev na Štajarskem obstoječe iz 20 plügov (4 plüge loga, 5 senožati in 11 plügov njiv), hiše s štirimi sobami in dvema kuhinjama, nove štale i gospodarsko poslopje (vse betonirano) z gospodarskim inventarom vred. — Informacije davle pisarna g. Dr. ČERNE-ja v Murski Soboti.

40 hektov vina na prodaj

dobroga, po ugodnoj ceni, pri Ernestu Strasser v D. Lendavi

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDA
plača najbolje dolarje in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.